16 d'octubre: Santa Margarida Mª d'Alacoque, verge

Text de l'Evangeli (*Mt* 11,25-30): En aquell temps, Jesús digué: «(...) Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar. Accepteu el meu jou i feu-vos deixebles meus, que sóc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs, perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega, lleugera».

Santa Margarida Mª d'Alacoque, verge (1647-1690)

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, santa Margarida Mª d'Alacoque, ens descobreix les riqueses de Déu: la fondària i la tendresa de l'Amor Diví. Santa Margarida —des del convent de la Visitació de Paray-le-Monial— ha estat un d'aquests "instruments" que Déu ha escollit per tal de revelar-nos les meravelles del seu Amor misericordiós. Tot just han transcorregut tres segles des d'aquells temps, i el rierol de la devoció al Cor Misericordiós de Jesús ha crescut fins esdevenir un riu cabalós. Altres "afluents" s'han unit a aquest riu (santa Gemma Galgani, santa Faustina Kowalska, sant Pius de Pietrelcina...). De fet, l'Església del Crist viu ja immersa en una "nova etapa": el temps de la Misericòrdia, una etapa que ja no acabarà mai. Amb santa Margarida arribà la festa del Sagrat Cor de Jesús i, gràcies a les revelacions a santa Faustina, s'establí el Diumenge de la Divina Misericòrdia.

—Aquests tresors només s'entreveuen prop de la Creu: «Déu meu, faig o pateixo aquesta cosa en el Cor del teu Fill i segons els seus sants designis, i te'ls ofereixo en reparació de tot el mal o imperfecció que hi ha en les meves obres» (Santa Margarida).